

[Aksel Larsen.]

at prisloven i den foreslåede nye affattelse bliver god eller blot bedre end tidligere, jeg frygter tværtimod. Min frygt går dog ikke i den retning som det ærede medlem hr. Axel Kristensens elier det ærede medlem hr. Weikops. Jeg er bange for, at man her til skade for forbrugerne slækker på priskontrollen med det resultat, at fortsatte prisstigninger vil følge. Det er naturligvis meget godt ved enhver lejlighed at stå op, som visse partiers repræsentanter har for skik, og tale om nødvendigheden at en afvikling, men når forholdene stadigvæk er så unormale, hvad forsyningerne angår, kan det ikke nytte noget at afvikle foranstaltninger, der tilsigter at forhindre urimelig prisstigning.

Nu skal jeg erkende, at erfaringerne lærer os, at det ikke er lovens formulering, der er det eneste afgørende. Det er naturligvis af betydning, at man har en så rigtigt formuleret lov som muligt, men det synes af mindst ligeså stor betydning, ja, måske af større betydning, om loven administreres rigtigt og forsvarligt. Det forekommer mig, at her har der i den svundne tid været en mængde mangler. Jeg skal ikke komme med en lang række eksempler, men blot nævne et par enkelte for at antyde, hvad jeg mener.

I efteråret blev der ophævet en række maksimalpriser på havesager, fordi priskontrolrådet i hvert fald hævdede den opfattelse, at udbudet ville blive så stort, at maksimalpriser ikke ville være nødvendige. Resultatet blev, at de pågældende varer steg ganske kolossalt i pris. Der står i prisloven, at man kan fastsætte maksimalpriser, men det hjælper ikke stort, at man har denne formulering i prisloven, hvis den ikke bliver anvendt.

Et andet eksempel, jeg har tænkt mig at fremdrage, er eksemplet med de 18 000 — var det engelske eller amerikanske — militærfrakker, som blev solgt af Magasin du Nord. Ved den forretning tjente Magasin du Nord på ganske få dage 1 mill. kr. uden synderligt besvær. Kunderne stod i kø, og man skulle kun bruge nogle ekspedienter til at lange frakkerne over disken og nogle kasser til at modtage pengene i, og dermed var den sag klaret. Forholdet var det, at Magasin du Nords fortjeneste var 100 pct. i forhold til udgifterne ved erhvervelsen af disse frakker. Man begrundede denne eksempeløst høje fortjeneste, som var indvundet ved et minimum af besvær, med, at Magasin optrådte både som importør, grossist og detailhandler og derfor burde have både importør-, grossist- og detailhandleravance.

Hvis Magasin havde solgt sådanne frakker billigere, ville det have påført andre, der måtte købe gennem mellemlid, inden de kunne forhandle frakkerne, en ubillig konkurrence. Jeg tror, at offentligheden i almindelighed vil give mig ret i, at det er urimeligt, at der skal ske en sådan fordyrelse af en sådan vare, som der skete i dette tilfælde, og det er ganske urimeligt, at et enkelt firma skal have en så kolossal fortjeneste på en så nem forretning, bortset fra, at det hensyn, som prismyndighederne og Magasin påberåbte sig, hensynet til de mindre forretningsdrivende, der måtte købe frakkerne af grossister, som igen måtte købe af importørerne — muligvis var det Magasin, der importerede alle de frakker, der kom til landet, det er jeg ikke helt klar over —, behøver man ikke at give så forfærdeligt meget for, for da Magasin havde solgt de 18 000 frakker, kom der derefter nogle frakker ud til, om jeg så må sige, detailhandlerne, men så var behovet dækket, så nu sidder de med frakkerne og sorteper, medens Magasin har sin million i hus.

Efter min mening burde prismyndighederne kunne gribe ind i en sådan handel og finde en metode til at regulere priserne, så der ikke blev taget urimelig avance og ikke blev taget en højere pris end absolut nødvendigt.

Jeg kan ikke nære nogen sympati for den foreslåede ændring af prislovens § 8. Naturligvis kunne det være meget ønskeligt, om man fik § 8 gjort lidt mere enkel, end den har været hidtil, men når man forenkler den så meget som her foreslået, synes vi, at man går for vidt, så er vi bange for, at priskontrollen bliver altfor slækket. Jeg tænker i særdeleshed på den omstændighed, at man ikke mere vil have noget i § 8 om den nuværende nettoavances forhold til nettoavancen før krigen.

Nu kan vi formodentlig med en vis — hvad skal man sige — tryghed eller utryghed regne med, at man vil sørge for at holde os uden for det udvalg, der bliver nedsat for at arbejde med sagen, og der er så ikke andet for os at gøre i tiden mellem første og anden behandling end at overveje sagen nøjere og afvente, hvad resultatet bliver af udvalgets forhandlinger, afvente og se, hvordan lovforslaget kommer til at se ud ved anden behandling, og derefter tage vor stilling.

Jeg vil imidlertid have lov at tilføje den bemærkning, at jeg anerkender regeringens prisværdige energi med hensyn til at holde pristallet nede. Jeg ville ønske, at regeringen udfoldede blot en brøkdel af den samme energi på også at holde priserne nede, men derpå skorter det.